

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører:

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF kan vi ikke støtte Dansk Folkepartis forslag. Reelt er det, der hedder en overgangsordning i forslaget, udtryk for, at man ønsker at udskyde optagelsen af ti nye medlemslande på arbejdsmarkedsområdet i 7 år. Det er vi helt uenige i at vi skal gøre.

Vi er og har i SF været varme tilhængere af udvidelsen med nye medlemslande. Vi ved godt, at der kan være et problem, og vi er derfor gået ind i forhandlinger med regeringen og en række andre partier om en overgangsordning. Det er den overgangsordning, der har været omtalt af både ministeren og af Socialdemokraternes ordfører. Vi mener faktisk, at den overgangsordning imødekommer de problemer, som Dansk Folkeparti selv omtaler i sit forslag. Jeg vil godt citere fra bemærkningerne til Dansk Folkepartis forslag, hvor der står:

»Overgangsordningen er nødvendig af flere grunde: For det første for at undgå at et større antal virksomheder uden overenskomst med fagbevægelsen ansætter arbejdskraft til lønninger, der ligger under de lønninger, arbejdsmarkedets parter har aftalt; for det andet for at beskytte de sociale ordninger ... «.

Den aftale, vi i december indgik med regeringen, Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og Kristendemokraterne er netop en aftale, som sikrer, at man ikke kan få arbejdstilladelse, hvis der ikke er tale om et job, der er reguleret efter de almindelige vilkår på det danske arbejdsmarked.

Med det mener vi sådan set, at vi har fået lavet en god overgangsordning. Vi mener også, at vi har fået lavet noget, der er godt, fordi der har været enighed om – det fremgår af aftalen – at vi overvåger kraftigere, om der er tale om illegalt arbejde, hvilket jo er det, der hidtil har været det store problem. Vi er også enige om, at vi har en følgegruppe, som følger det, sådan at vi hele tiden ser på, om der sker noget andet end det, vi havde forventet, og om det er noget, der skal gøres noget ved via regulering.

Vi synes faktisk, at vi har lavet en overgangsordning og ikke et stop, som ifølge Dansk Folkepartis forslag er det, Dansk Folkeparti vil. Det synes vi ikke er rimeligt. Når vi laver en udvidelse af EU, skal vi også positivt sige til de nye medlemslande, at vi ønsker dem.

Vi er også helt uenige med Dansk Folkeparti, når partiet i bemærkningerne skriver, at man kan forvente, at der kommer vandrende arbejdstagere fra de nye medlemslande i millionstørrelsen, sekscifret, hedder det. Det tror vi ikke på. Vi tror på, at der kommer flere, end der gjorde i forbindelse med optagelsen af Portugal, Spanien og Grækenland, men vi tror ikke på, at det har det omfang.

Under alle omstændigheder synes vi, det er en god aftale, vi har lavet, som sikrer, at man skal have en arbejdstilladelse, og at det rent faktisk er regulerede forhold, man arbejder under.

Det er muligt, at der er nogle arbejdsgivere, som fremhævet af Bent Bøgsted, som vil forsøge at misbruge det, fordi de tror, at de kan få chauffører – tror jeg hr. Bøgsted nævnte – fra de baltiske lande eller andre lande, som måske nok arbejder på de samme lønvilkår, men som vil finde sig i andre ting. Det problem løses jo ikke ved at sige, at vi skubber det hele 7 år. Det er et problem, der skal løses ved en kontrol med vognmændene, så de rent faktisk lever op til de krav, og det er ikke bare lønkrav, men også andre krav, som vi stiller herhjemme til chauffører og til alle mulige andre grupper.

Lars Barfoed (KF):

Da Det Konservative Folkepartis ordfører i denne sag, fru Gitte Seeberg, er forhindret i at være til stede, skal jeg på Det Konservative Folkepartis vegne fremlægge De Konservatives synspunkter angående dette beslutningsforslag.

Først vil jeg da gerne rose Dansk Folkeparti for et flot gennemarbejdet beslutningsforslag. Imidlertid er der jo, efter at forslaget blev fremsat, fundet en politisk løsning på de problemer, som er omhandlet i forslaget, som efter Det Konservative Folkepartis opfattelse er fuldt tilfredsstillende.

Det Konservative Folkeparti har i mange år ønsket udvidelsen af EU, og vi er også stolte af, at den endelige beslutning om udvidelsen fandt sted netop her i København under det danske formandskab i december 2002. Derved opnåede vi en af de væsentligste sejre for fred og økonomisk stabilitet i Europa, som er set i mange år.

På baggrund af det ville det selvfølgelig være helt forkert, hvis vi i forhold til østlandene som den første gerning, efter at de bliver medlemmer, skulle meddele dem, at vi ikke ønsker dem her i landet. De skal naturligvis være velkomne her, ligesom vi er velkomne i deres lande.